

Oud-Duivendrecht Kees Bieshaar schrijft over het gebied waar hij als kind speelde en dat nu de Bijlmer heet.

Ik ben geboren in Duivendrecht in December 1948.

Door de aanleg van de A2, gingen de kinderen in de zomer om te zwemmen niet naar Ouderkerk, maar naar het Abcouder Meer. De kruising met de A2 was te gevaarlijk in verband met de op- en afritten. En het meer bij Abcoude was ook schoner dan het water in de Bullewijk. Na afloop van de school had mijn moeder al mijn zwembroek tussen een handdoek onder de snelbinders van de fiets gedaan, en ik kreeg ook soms 5 centen mee voor een lekkernij. Om kwart voor vier reden we dan met vele jongens en meisjes naar Abcoude. Het was zo'n half uurtje fietsen. Ik woonde tegenover de Urbanuskerk, die er nog staat, dus al spoedig fietste je door de polders. Eerst het viaduct onderdoor, dit was de verbinding van Diemen naar Ouderkerk en verder. Het heet nog steeds de Burg. Stramanweg. Rondom dat viaduct speelden we ook veel.

Er stond een A.N.W.B bordje met eronder hangend een bordje in oranje met Amsterdam erop. Overblijfsel van de Olympische Spelen van 1928 in Amsterdam. Overal in Nederland had je deze borden.

Daarna had je aan je rechterhand het fort – hier staat nu de Arena. Aan je linkerhand had je een weggetje dat naar de Bijlmerringkade ging. Ik heb daar met Ome Teun Beukeboom nog melk uitgevent. Aan die kade lag ook een voetbalveld van HBNO: Hoge Bijlmer ???. Je moest via een trap een heel eind naar beneden om het veld te bereiken. Dat kleine weggetje kwam een stukje verderop weer uit op de Rijksstraatweg, die liep langs de ringvaart.

Foto: Lammert van der Vaart

Strandvliet

Gebouwd in 1750.
Rijksstraatweg 110,
oude nummering.
Afgebroken in het jaar
1972 (besluit van juli
1970) om plaats te
maken voor de metro
Werd bewoond door
familie Van der Vaart.
Links: Beukeboom
Rijksstraatweg 112

Aan je rechterzijde veel boerderijen en links in de Bijlmer uitgestrekte weilanden met koeien. Ook stond daar aan de linkerkant een grote boerderij. Deze heeft men verplaatst naar het Gein, vlakbij het Wilhelminabruggetje.

Ik vind die boerderij 'Bijlmerlust' daar een beetje misplaatst. Ik mis de ruimte erom heen. De ringvaart ging op een gegeven moment weer naar links en de Rijksstraatweg liep door richting Abcoude. Ook aan deze ringvaart weer vele boerderijen en aan het water veel riet en wilgen. Ook hier woonden jongens en meisjes die in Duivendrecht naar school gingen. Gek hoor, maar je kon aan ze ruiken of ze van een boerderij, slagerij of melkboer kwamen.

Maar ik fietste door en kruiste de spoorbaan Amsterdam-Utrecht. Aan je rechterkant had je 2 weggetjes waaronder de Zwetskade. Hier stonden een paar armtierige huisjes. Ik geloof ook een café. Dit moet nu ongeveer op de hoogte van het AMC geweest zijn.

Ik heb nog steeds contact met een klasgenote, die hier geboren is. Carla kan zich nog goed herinneren dat ze op de fiets naar het viaduct over de A2 ging en daar ging kijken naar het verkeer. Af en toe kwam er een auto voorbij. Moet je nu kijken !!

Uiteindelijk kwam je dan bij het meer, waar het zwembad was met duiktoren, balk en vlot in het water en allemaal houten vlonders en witte badhokjes. Pure waterpret!

Zo rond 6 uur was ik dan weer thuis. Dan had moeder het eten klaar.

Het was een fantastisch gebied voor een kleine jongen. Spelen op de boerderij en ook slootje springen. Dan kwam je smerig thuis, moeder was kwaad, maar spoelde mij schoon met water uit de put. Ook in de winter was het leuk hier. Vanuit huis liep ik de tuin door en kwam op een klein slootje die naar de Venser leidde. De Venser was een brede sloot, die in de richting van de Weespertrekvaart ging. Heerlijk schaatsgebied. We konden schaatsen naar Abcoude en de Botshol. Er waren vele schaatstochten. Ik kan me de winter van 1962/63 nog goed herinneren. Er was zoveel sneeuw gevallen wat zich door de wind opgehoogd had tot een berg. De bus van Amsterdam naar Utrecht kon niet verder. Dit was op de hoogte van de huidige Kruidenommegang. Ik kon een week niet naar school in Amsterdam, waar de jongens van buiten "boeren" genoemd werden.

Maar...toen kwam dat nare Amsterdam in het begin van de zestiger jaren met dat drijfzand. Het werd opgespoten vanuit de Vinkeveense Plassen en de Bijlmermeer veranderde in een grote zandvlakte. Wel leuk om in dat drijfzand te spelen. Je zakte weg, maar je kon er toch weer uitkomen. Maar de polder verdween helaas hierdoor. Zie de foto's hieronder.

Kleine jongens worden groot en in 1972 ging ik wonen in het centrum van de stad. Maar sinds juli 2006 ben ik weer terug in de Bijlmer. "back to my roots"Ik vind het erg prettig hier en ook dat MultiCulti spreekt me wel aan. Hoeveel nationaliteiten heb ik al niet gesproken hier. En geen last van auto en brommer lawaai meer. De vogels hoor ik hier nu. Ik waan me in het Gaasperpark als of op de Veluwe. Je ziet hier geen huizen, zoals in de parken in het centrum. Bomen, ruisend riet, water....wanneer er meer uitgestrekte weilanden zouden zijn zou ik me bijna weer een klein jongetje voelen.

Ik vind het jammer dat er een aantal historische fouten gemaakt zijn. Bijvoorbeeld het station Strandvliet is vernoemd naar een boerderij die pal naast de Sint Urbanuskerk stond, precies waar nu dat verkeerd geplande NS-station Duivendrecht staat.

Mijn opa en oma woonden op de Diemerlaan. (oude verbindingsweg tussen Ouderkerk en Diemen). De ene kant van de laan lag in Ouder-Amstel en de andere kant in Weesperkarspel, waar opa en oma woonden. Mijn moeder moest dus helemaal "voor de wet" in Weesp trouwen. In Diemen heet deze laan Ouderkerkerlaan, maar in de Venserpolder is hier helemaal niets meer van te zien. Ik probeer deze plek te achterhalen, maar zelfs kaarten bij het Gemeente Archief helpen niet en Ouder-Amstel weet ook van niets. Ouder-Amstel heeft Duivendrecht altijd als een melkkoe gezien....slopen, slopen dat konden ze wel.

Hoeveel prachtige boerderijen zijn verloren gegaan. Een paar hadden best goed gestaan tussen de nieuwbouw. Gelukkig blijven de twee naast de kerk nog staan en ook een stukje verder nog de boerderij van Kolk.

Ik maak me wel zorgen over het verdwijnen van het Hollandse landschap. Overal die glazen gebouwen naast de rijkswegen en die Vinex-locaties en geluidschermen. Geen verschillen meer waar je dan ook ter wereld bent..... Vreselijk. Het Groene Hart wordt ook maar steeds kleiner. Laat de lammetjes, de koeien, de schapen toch vrolijk door de weiden lopen.

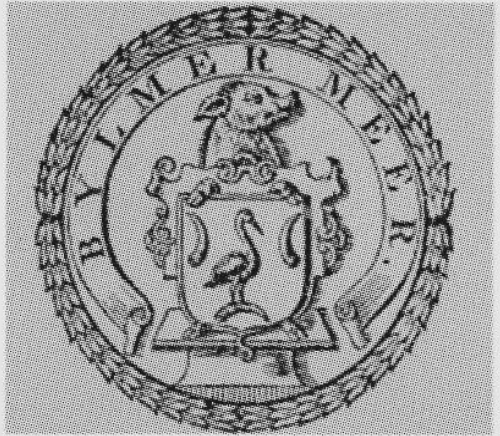
Mooie vergezichten met die oer-Hollandse lichten. Ik ben in vele landen geweest, maar als Hollander blijf je toch van dit landschap houden. De Bijlmer is opgeslokt door Amsterdam, maar laat het Groene Hart toch voor het nageslacht behouden blijven.

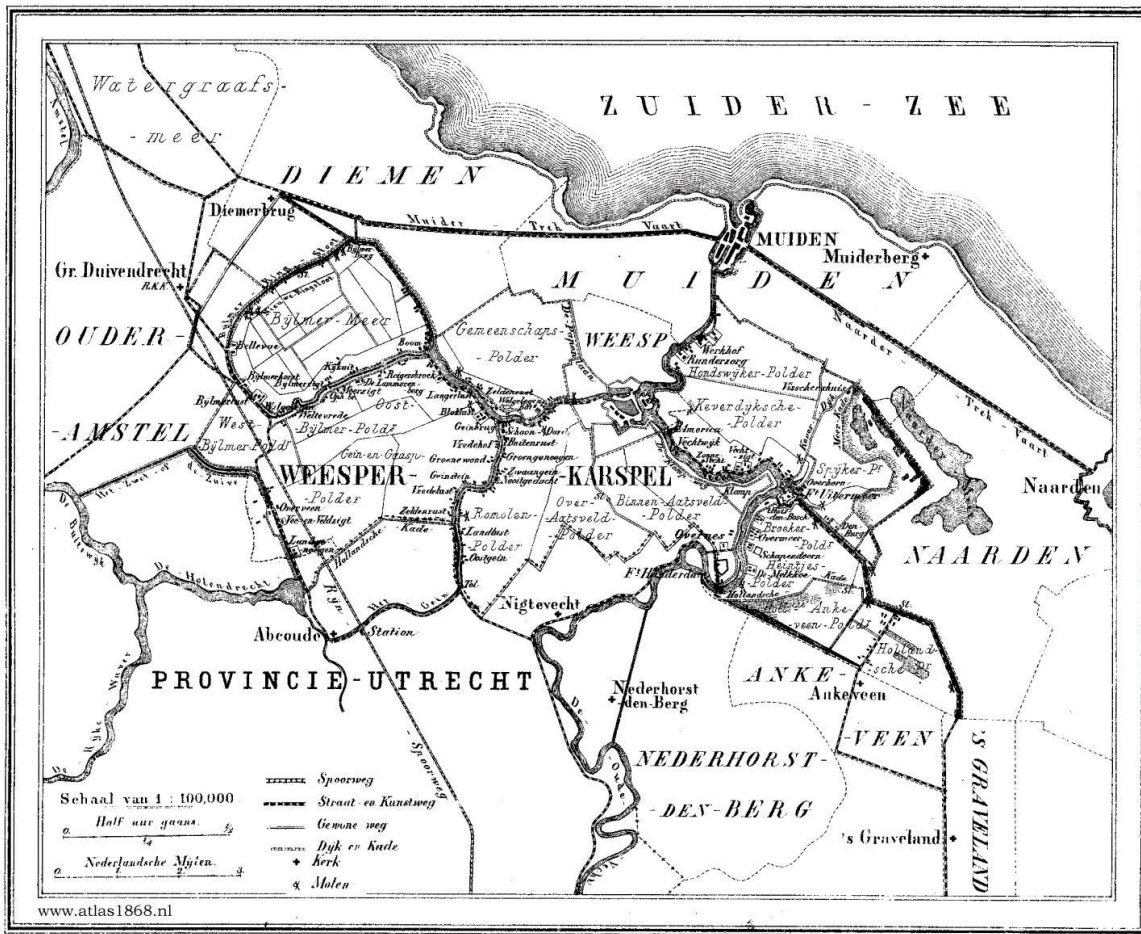
Er is heel veranderd hier de laatste veertig jaar.

40 jaar geleden begon de bouw van de Bijlmer zoals wij deze nu kennen. Voor die tijd bestond dit gebied voornamelijk uit weilanden en boerderijen. Op een aantal namen van pleinen, parken en flats na, is er bijna niets dat nog verwijst naar de geschiedenis van deze plek.

De foto's uit de jaren '50 en '60 van de vorige eeuw geven een beeld van de Bijlmer in die tijd. Het lijkt een andere wereld. *Archief: Kees Bieshaar.*

1869.

4638 Bunders. 1500 Inwoners.

Uitgave van Hugo Suringar te Leeuwarden

Weesperkarspel is een voormalige gemeente in Noord-Holland, waarin onder meer Zuid- en Oost-Duivendrecht en de vroegere gemeente Bijlmermeer lagen. Foto uit archief Van Walbeek:

Het einde van de Rijksstraatweg in het zuiden van Duivendrecht. Rechts ligt Weesperkarspel.

De gemeente Weesperkarspel was omgeven door de gemeenten Diemen, Muiden, Weesp, Naarden, Ankeveen, Nigtevecht, Abcoude en Ouder-Amstel. Na de opheffing op 1 augustus 1966 werd het grondgebied verdeeld over de gemeenten Weesp (1767 ha, 3159 personen), 's-Graveland (306 ha, 481 personen), Amsterdam (2084 ha, 2662 personen) en Naarden (155 ha, 0 personen).

De Amsterdamse wijk BIJLMERMEER ligt gedeeltelijk op het voormalige gebied van Weesperkarspel; de ontwikkeling van die stadsuitbreiding was de voornaamste reden om de gemeente op te heffen.

De Bijlmer bestaat 45 jaar. December 1966 ging de eerste paal de grond in "van de wijk van de toekomst", de Bijlmermeer. Het antwoord op de woningnood van en een nieuwe uitbreidingswijk voor Amsterdam. Ooit de gemeente Bijlmer, met een eigen wapen (links) en nu 40 jaar later het Stadsdeel Amsterdam-Zuidoost.

In het Algemeen Uitbreidingsplan (AUP) voor Amsterdam, dat in 1935 werd opgesteld werd nog alleen uitgegaan van een stadsgroei naar het westen en zuiden, maar begin jaren zestig werd al duidelijk dat Amsterdam de grenzen van de stad en de grenzen van het AUP moest overschrijden. In 1957 zag de Gedeputeerde Staten van Noord-Holland een mogelijkheid voor huisvesting van 100.000 mensen in de Zuidoostlob. De vraag was toen waar de Zuidoostlob bestuurlijk moest worden ondergebracht. Deze bestuurlijke touwtrekkerij is bekend geworden als "de Bijlmerkwestie". Op 27 oktober 1964 beslist de Tweede Kamer uiteindelijk dat de Bijlmermeer aan Amsterdam moet worden toegewezen. De minister (J. Smallebroek) verzette zich ertegen en daardoor werd een compromis bereikt: de Bijlmermeer werd vanaf 1-8-1966 voor twaalf jaar aan Amsterdam toegewezen met toestemming om 25.000 woningen te bouwen. Oostelijk Weesperkarspel kwam aan Weesp. De bestuurlijke organisatie van de Bijlmermeer bleef twintig jaar punt van discussie. In maart 1987 werd de Bijlmermeer samen met Gaasperdam ondergebracht bij stadsdeelraad Zuidoost.